

Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Uppgiftslämnarservice för företagen (SOU 2015:33)

Näringsdepartementets dnr N2015/3074/FF

Genom remiss den 22 juni 2015 har Försäkringskassan fått i uppdrag att yttra sig över rubricerat betänkande. Remissvaret inleds med en sammanfattning för att därefter övergripande följa kapitelindelningen i betänkandet.

Sammanfattning

- Försäkringskassan stödjer målet kring att minska och förenkla uppgiftslämnandet för företagen.
- Framtagen målbild är för begränsad, eftersom den bara innefattar ett fåtal statliga myndigheter, medan företagen i sin vardag möter en rad olika statliga myndigheter, kommunala myndigheter samt andra offentliga aktörer.
- Försäkringskassan anser att användningen av portaler som verksamt.se behöver analyseras ytterligare.
- Försäkringskassan saknar kostnads- och nyttoanalyser kring förslagen i utredningen.
- Försäkringskassan saknar analyser av företagens behov, vilket är avgörande för att kunna bedriva en behovsdriven utveckling.
- Analysen kring informationssäkerheten behöver fördjupas.
- Försäkringskassan ser positivt på den framtagna sammansatta bastjänsten. Önskvärt är en fördjupad analys kring det generella behovet av grundläggande företagsuppgifter samt hur detta behov på mest effektiva kan tillgodoses, med bland annat bastjänster och vidareförmedlingstjänster.
- Försäkringskassan ser viss nytta med uppgiftskravsregister men är tveksam till det föreslagna centraliserade uppgiftskravsregistret.
- Försäkringskassan ser utmaningar och problem med att återanvända Mina meddelanden som aviseringstjänst.
- Försäkringskassan avstyrker förslaget att ålägga myndigheter att ansluta sig till olika delar av Uppgiftslämnarservice.
- Kostnaderna kring anpassning av e-tjänster, kartläggning och förvaltning av uppgiftskrav bedöms vara stora i relation till den identifierade nyttan för myndigheterna.
- Försäkringskassan avstyrker författningsförslaget.

3 Målbild

Försäkringskassan stödjer målet kring att minska och förenkla uppgiftslämnandet för företagen.

Försäkringskassan anser dock att den framtagna målbilden är för begränsad. Företag verkar i en kontext där man ofta har kontakt med inte bara statliga myndigheter utan även med kommunala myndigheter samt andra offentliga aktörer. Utredningens fokus på statliga myndigheter riskerar att medföra att det inte skapas en samverkande offentlig förvaltning som är en förutsättning för att kunna uppnå en målbild som utgår från företagets vardag.

Försäkringskassan saknar grundläggande analyser av företagets behov. Behovsanalyser är viktiga vid framtagandet av målbilder. Dels som utgångspunkt för utvecklingen av en målbild, dels i nästa steg som kontroll av giltigheten av framtagen behovsbild. Genom en behovsanalys minskar risken att det utvecklas en målbild och strategisk inriktning som inte korrelerar till de faktiska behov företagen har. Ett annat mervärde med analyser och undersökningar är själva effekten av att bara involvera företagen, det visar på lyhördhet och nyfikenhet för företagets vardag och de behov och utmaningar som dessa upplever i relation till det offentliga.

Försäkringskassan ser positivt på initiativen att återanvända befintlig infrastruktur och tjänster. Ett exempel är integreringen av vissa föreslagna tjänster på verksamt.se. Samtidigt, i både den kortsiktiga och långsiktiga målbilden betonas verksamt.se som en nyckeltjänst utifrån synsättet att en portal som samlar information och tjänster förenklar för användarna.

Synsättet med portaler och samlad information växte fram samtidigt som Internet växte för större grupper. Förhållningssättet var att eftersom information var svår att hitta behövde man samla den åt användarna. Orsaken var att det då saknades andra möjligheter att finna t.ex. en webbplats om man inte kände till den exakta webbadressen. Idag ser ekosystemet för digitala tjänster annorlunda ut. I och med att sökmotorer blivit bättre är det idag enklare att finna tjänster och information som vänder sig till smala kundgrupper. Därtill har utvecklingen med mobila tjänster och appar inneburit att användare vill skraddarsy sin egen digitala miljö med de tjänster som är relevanta för denne. I detta ekosystem blir portalerna mindre relevanta, eftersom de utgör en avgränsad silo mot de tjänster och appar som användaren använder i sitt övriga arbete. Problematiken illustreras redan i föreslaget koncept där företagaren måste använda sig av de helt avgränsade portaltjänsterna Mina Meddelanden och verksamt.se. Även om Single-Sign on skulle tillämpas mellan tjänsterna fungerar de ändå som silos och en företagare kommer inte ha en plats för sin samlade information. Detta är paradoxen kring koncept med portaltjänster; i och med att man samlar information och tjänster på en plats skapar man tydliga gränser mot omvärlden och även om det egna uppdraget känns tydligt för den egna organisationen kan det bli svårbegripligt utifrån individens perspektiv.

Genom att istället erbjuda tjänster och information via öppna API:er och öppna data möjliggörs inte bara ett kanalval som är utifrån kundens perspektiv utan även andra lösningar typer av lösningar. Försäkringskassan är därför av uppfattningen att mindre fokus bör läggas på portaltjänster som ändå blir avskilda från de kanaler företagarna föredrar. I betänkandet beskrivs möjligheten att bygga det man benämner som återanvändbara komponenter för att möta delar av dessa behov. Detta är positivt men området bör utvecklas och det är viktigt att klargöra var fokus ska vara; portalen eller komponenterna.

Försäkringskassan ser utifrån detta behov av en ökad problematisering av portalen verksamt.se för att tydligare utgå från användarbehoven. Ett område som skulle behöva analyseras är behovet av och möjligheten att inkorporera befintliga tjänster i andra kanaler och applikationer. Skatteverket har här goda exempel på att till exempel låta företagare sköta visst uppgiftslämnande direkt via företagets egna ekonomi- och administrationssystem.

I den långsiktiga visionen betonas vikten av anslutning till Mina Meddelanden, men detta förutsätter också att Mina Meddelanden kan säkerställa informationssäkerheten och en användarupplevelse som lever upp till behoven. Exempel på utmaning är egenföretagare med ombud där man inte skiljer på privat post och post till företaget. Detta innebär att ett ombud får tillgång till all post.

Mina Meddelanden har diskuterat att utveckla en mappstruktur för att kunna sortera inkommen post men detta innebär fortfarande att ombudet har tillgång till hela brevlådan. Därtill kan det i vissa fall t.o.m. krävas att brevet öppnas för att man ska kunna klargöra om brevet avser privatpersonen eller ombudet. Omvänt om ombudet angetts som kontaktperson för brevlådan får denne aviseringarna som är knutna till brevlådan men eftersom aviseringarna inte får innehålla personuppgifter innehåller inte aviseringen inte uppgift om vem aviseringen rör. Om ett ombud får en avisering kan denne därför inte veta om aviseringen rör ombudet själv eller någon av ombudets kunder. Det finns därför en stor risk att brev kan missas. Det finns även en problematik med att brev kan öppnas utan synliga tecken vilket ökar risken för att obehöriga kan ta del av ibland känsliga personuppgifter. Det finns vidare frågetecken kring hur hanteringen vid företagsövertagande ska ske eftersom exportfunktionalitet saknas.

För att Mina meddelanden ska fungera väl utifrån ett informationssäkerhetsperspektiv, krävs ökade satsningar på informationssäkerhet i hela kedjan från avsändande myndighet till mottagande individ.

5 Vidareutveckling av den tekniska lösningen

I betänkandet beskrivs den prototyp som utvecklats som del av utredningens uppdrag. Denna illustrerar också problematiken med att utveckla portaltjänster med ett servicelöfte om att samla information och visa en användare vad denne

förutsätts göra. I och med att löftet med tjänsten blir att vara samordnande krävs att underliggande tjänster omfattar den information och de uppgifter som är relevanta utifrån användarens perspektiv. Under en uppbyggnadsfas blir detta löfte problematiskt; vet användaren vad som finns tillgängligt och vad som saknas? Detta blir inte minst problematiskt i situationer där det finns privata utförare på myndigheternas uppdrag. Om dessa inte är anslutna skapas ytterligare frågetecken; individen förutsätts veta den legala statusen hos den part som företräder en myndighet för att kunna skapa sig en bild av hur komplett en statusöversikt är.

Ett annat exempel som illustrerar att prototypen utformats med ett inifrån-ut-perspektiv är att den är utformad utifrån enbart ett svenskt perspektiv. Den fria rörligheten innebär att allt fler individer och företag arbetar över nationsgränser, vilket innebär att löftet om att samla information och erbjuda en ”att göra”-lista inte kan infrias utifrån individens perspektiv.

För att undvika ett inifrån-och-ut-perspektiv vid utformning av tjänster och lösningar tillämpar Försäkringskassan tjänstedesign. Försäkringskassan tror att en framgångsfaktor är att komplettera utredningen med en analys av användarupplevelse utifrån ett användarperspektiv. Dock är Försäkringskassans bedömning att detta ytterligare kommer att förstärka bilden av ett minskat fokus på portaler och ett ökat fokus på öppna gränssnitt och tillgänglighet i de kanaler som individerna använder. Det är i detta arbete också viktigt att belysa servicelöftet under en uppbyggnadsperiod men även perspektivet för ombud, som hanterar information och ärenden för flera organisationer och individer.

I utredningen belyses hur lösningar ska tas fram och kravspecificering problematiseras. Detta område är av stor vikt redan under ett inledande projekt men kommer att bli ännu viktigare i det fortsatta förvaltningsarbetet. Krav från nya anslutande organisationer, prioritering samt avvägning mellan motstående krav är viktiga att klargöra men även incidenthantering och felhantering. Särskilt om och när det byggs beroenden mellan myndigheternas egna system och de myndighetsgemensamma systemen måste arbetet kring change management klargöras. Löst kopplade lösningar samt open source är vedertagna modeller och man bör ta lärdomar från den best practice som finns att tillgå.

6 Uppgiftslämnarservice för företagen

Informationssäkerhet

Frågan om informationssäkerhet i de föreslagna tjänsterna och tillhörande lösningar bör utredas djupare, särskilt med tanke på de nya reviderade föreskrifterna och allmänna råden om statliga myndigheters informationssäkerhet från MSB (revidering av MSBFS 2009:10) och den nya strategin för Informations- och cybersäkerhet i Sverige (SOU 2015:23).

Försäkringskassan vill också poängtera att information som i sig inte är integritetskränkande eller innebär en säkerhetsbrist tillsammans med annan information sammantaget kan få en annan klassning. I och med att fler privata och offentliga organisationer tillgängliggör sin information ökar möjligheterna till tjänster som använder information från flera källor.

Därtill är det nödvändigt att individer och organisationer kan få tydlig och entydig information om hur informationen som lämnats kan komma att användas. Utredningen har inte belyst området om hur information kan komma att användas utanför myndigheter, även om kommunala myndigheter och intresseorganisationer nämns. Försäkringskassan är av uppfattningen att dessa organisationers intressen också måste vägas mot den sammanhållna informationssäkerheten och den personliga integriteten.

Utifrån detta måste riskerna belysas utifrån ett helhetsperspektiv för att skapa en sammanhållen informationssäkerhet som tillgodoser såväl informationsbehoven som den personliga integriteten.

Sammansatta bastjänsten

Försäkringskassan ser positivt på arbetet och samarbetet som skapats genom utvecklingen av den sammansatta bastjänsten. Arbetet har medfört ökad samordning av grundläggande företagsuppgifter från ett par centrala informationsägare.

Positivt är även att utvecklingen av den sammansatta bastjänsten använt de koncept och principer kring vidareförmedlingstjänster som tagits fram inom ramen för E-delegationen. Användning och återanvändning av överenskomna principer är en förutsättning för att på ett effektivt sätt kunna skapa och uppnå en nationellt integrerad informationshantering och tjänstestruktur. Detta är särskilt viktigt utifrån den utveckling vi ser där myndigheter i större utsträckning bygger gemensamma tjänster gentemot medborgare och företag.

Försäkringskassan anser vidare att det viktigt att fortsätta arbetet med att peka ut primärkällor för information med tillhörande ägare till primärkällorna, där ägarna har till uppgift att säkerställa en hög informationskvalitet och tillgänglighet. Utöver detta är det även viktigt att säkerställa att det finns en tydlig och säker process för rättelser och uppdateringar av företagsuppgifter.

Försäkringskassan avstyrker utredningens förslag om ett åläggande för vissa myndigheter att anpassa sina e-tjänster till att använda information från den föreslagna sammansatta bastjänsten för grundläggande uppgifter. Försäkringskassan förordar istället konceptet kring bastjänster och förvaltningsgemensamma produkter, där konsumtionen av information kan skraddarsys utifrån enskilda företags och myndigheters förutsättningar och behov. Ett exempel på alternativ lösning är maskinell integration där företagets

ekonomi- och administrationssystem lämnar behövda uppgifter till berörd myndighet. För ytterligare synpunkter kring detta, se avsnitt 7 *Anslutningsstrategi* nedan.

Försäkringskassan vill även peka på det stora behov som finns av tillgång till grundläggande kvalitativa företagsuppgifter för olika ändamål. Därför är det viktigt att man fördjupar analysen kring det generella användningsbehovet av grundläggande företagsuppgifter samt ser över möjligheten att tillgodose detta informationsbehov, antingen genom den framtagna sammansatta bastjänsten eller via utveckling av annan tjänst.

Uppgiftskravstjänsten

Försäkringskassans uppfattning är att definierade uppgiftskrav har potential att på olika sätt bidra till ett förenklat och minskat uppgiftslämnande. Däremot är Försäkringskassan tveksam till utredningens förslag om ett centraliserat uppgiftskravsregister. Försäkringskassans bedömning är att den föreslagna utformningen av uppgiftskravsregistret inte kommer medföra att de av utredningen angivna syftena med uppgiftskravsregistret uppnås.

Försäkringskassan har deltagit i utvecklingen av den föreslagna lösningen av ett centralt uppgiftskravsregister. I detta arbete har det t.ex. identifierats utmaningar med att utveckla ett register och en tjänst som är enkel att använda och som ger ett mervärde för företagen.

För att ett uppgiftskravsregister ska kunna förenkla för företagen krävs ytterligare analyser kring hur definierade uppgiftskrav på olika sätt kan användas för att förenkla för företagen. Ett viktigt perspektiv här är att vid eventuell tjänsteutveckling ha ett stort fokus på slutanvändarfunktionaliteten.

När det gäller möjligheten för definierade uppgiftskrav att bidra till ökad delning och återanvändning av uppgifter mellan myndigheter så är en förutsättning att uppgiftskraven är beskrivna på tillräcklig detaljnivå för att man ska kunna identifiera att det är samma uppgifter som samlas in.

En servicefunktion i verksamt.se

Svensk E-legitimation omnämns som en framgångsfaktor för en enkel hantering gällande inloggning. Om en myndighet bara erbjuder en typ av inloggning, t.ex. BankID/Mobilt BankID gäller inte de begränsningar som beskrivs i utredningen och eftersom BankID/Mobilt BankID är en de facto standard för svenska privatpersoner är det inte osannolikt att inte alla myndigheter väljer att ansluta till Svensk E-legitimation.

Single Sign-on kan tyckas vara en förutsättning för en god användarupplevelse men detta måste också vägas mot informationssäkerheten. Även om alla myndigheter skulle vara anslutna till Svensk E-legitimation saknas idag stöd

för Single Sign-out. Detta innebär att det finns en icke försumbar risk, för kunder som använder flera tjänster, att de vid utloggning inte loggas ut från samtliga tjänster. Denna risk förstärks dessutom om användarupplevelsen döljer gränserna mellan tjänster och myndigheter. Det har inom ramen för E-legitimationsnämndens arbete diskuterats hur användare ska informeras om behovet av att själv logga ut från alla tjänster. Försäkringskassan har i dessa diskussioner uttryckt att detta ansvar är för stort för individen själv att ta och under dessa diskussioner har kontexten varit när kunden själv aktivt byter tjänst och därför har en rimlig möjlighet att förstå att denne byter vilken organisation denne besöker digitalt. Problematiken blir ännu större om övergången mellan olika tjänster sker sömlöst, varför de synpunkter Försäkringskassan har på Single Sign-on snarast förstärks.

Alla individer har inte tillgång till en e-legitimation, vilket innebär att alla inte kan använda sig av de delar av Uppgiftslämnarservice som kräver inloggning med e-legitimation. Dessutom kräver vissa tjänster idag en lägre säkerhetsnivå än motsvarande BankID eller Mobilt BankID, varför många myndigheter erbjuder alternativa inloggningssätt som PIN-kod och användarnamn/lösenord. Om man väljer att utveckla konceptet kring Single Sign-on bör användarupplevelsen och informationssäkerheten i de fall dessa inloggningssätt är möjliga säkras. Detta innebär att vissa e-tjänster inte fullt ut kan anslutas till Uppgiftslämnarservice.

Aviseringsfunktionen

Försäkringskassan ser sammantaget flera oklarheter och utmaningar med att använda sig av Mina meddelanden som funktion för en aviseringstjänst, bland annat ur ett informationssäkerhetsperspektiv samt utifrån användarupplevelsen.

Mina meddelanden som ”Att göra”-lista

Försäkringskassan har under 2015 deltagit i en förstudie för ärendeöversikt Mina Meddelanden. I detta arbete har Försäkringskassan lyft problematik som riskerar att inte bara göra tjänsten oattraktiv för användare utan även riskerar att öka användarnas oro. Några av punkterna rör att tjänsten idag är en silo, separerad från kundernas normala flöden, problematik kring aviseringar, ofullständighet och otydlighet. Dessutom finns en inbyggd problematik när det som myndigheter ser som separata ärenden utifrån kundens perspektiv är ett och samma ärende. Ett exempel som lyfts fram är kommuners och landstings hantering av stöd till nyopererade, som även kan få ett långsiktigt vårdbehov. Utifrån kundens perspektiv är detta ett ärende: min operation och efterföljande vård, men utifrån myndigheternas perspektiv är dessa separata ärenden. Exemplet illustrerar också problematiken med olika huvudmannaskap, där individen får olika mycket översikt beroende på vårdgivarens huvudmannaskap.

Försäkringskassan ser motsvarande risker gällande en ”att göra”-lista för företagare; om företagaren inte vet om listan är komplett blir den inte bara av lågt värde, den kan till och med få negativa konsekvenser. Om tjänsten ger ett löfte om en ”att göra”-lista måste löftet kunna infrias, utan att företagaren har kunskap om olika intressenters huvudmannaskap.

Det finns också en inbyggd problematik i och med att man vill standardisera statusbegreppen i en eventuell ärendeöversikt. Detta kan ytligt sett ge en förenklad användarupplevelse men är i grunden problematiskt, i vissa fall är exempelvis statusbegrepp för ett ärende reglerat i lagtext och därmed kan en myndighet inte enkelt ändra namn på de statuslägen som ett ärende kan anta.

Inom ramen för förstudien gjordes också ett antal ytliga användarstudier, som dock alla pekade på att individerna var tveksamma till att få denna översikt i en privat brevlåda. Detta behöver också belysas ytterligare.

Aviseringstjänster

Utredningen beskriver att arbetet med en ärendeöversikt inleds under 2015. Den funktionalitet som införs är ytterst begränsad och innebär i praktiken att mottagaren kan få meddelanden som innehåller status och Försäkringskassans bedömning är att denna begränsade funktionalitet inte kommer att leda till de effekter utredningen framför.

Försäkringskassan har med goda erfarenheter under flera år erbjudit kunder aviseringstjänster men har också god inblick i problematiken, framför allt när aviseringen inte når rätt mottagare.

Av olika anledningar kan meddelanden låta bli att nå fram till avsedd mottagare. Omfattningen av detta är svår att uppskatta men varje fall är olyckligt. Om ett meddelande inte når fram till avsedd mottagare kan det dessutom riskera att hamna hos en annan mottagare. Exempel på felkällor är;

- Fel kontaktuppgifter har uppgetts
- Kontaktuppgifter har blivit inaktuella
- Identitetsstöld och andra bedrägerier
- Förändringar av organisationell struktur

Detta kan i sin tur påverka kunderna negativt. Att hållas uppdaterad om sina ärenden är en viktig faktor för att kunder inte ska känna oro. Att inte få ett digitalt meddelande kan därför öka oron. Om uppgiften dessutom når en annan mottagare än den avsedda kan den drabbade kunden uppleva obehag. Samtidigt om en icke avsedd mottagare får ett oönskat digitalt meddelande kan detta skapa oro.

Att information inte når fram och i värsta fall hamnar hos fel individ är allvarligt för förtroendet för alla typer av avsändare och för de som hanterar känsliga personuppgifter än mer allvarligt. Även om informationen i sig i regel

inte är känslig kan själva förekomsten av att meddelanden hamnar fel skapa frågetecken kring annan mer känslig information.

Det bör också klargöras om personer med skyddade personuppgifter ska ha tillgång till manuellt genererade digitala meddelanden och i så fall under vilka omständigheter.

7 Anslutningsstrategi

Försäkringskassan avstyrker förslaget att ålägga myndigheter att ansluta sig till olika delar av Uppgiftslämnarservice.

Bristen på fördjupade analyser av företagens behov, kostnader- och nyttor samt kring slutanvändarfunktionaliteten innebär att det idag inte finns en tydlig bild kring kostnader och effekter av inrättandet av Uppgiftslämnarservice. Ett åläggande innan dessa analyser är gjorda riskerar för såväl företag som myndigheter att medföra kostnader som inte står i paritet till den nytta som skapas.

Försäkringskassan har lång erfarenhet av e-tjänster, både till privatpersoner och till företag. Utgångspunkten har varit att skapa tjänster som är så bra utformade att användarna vill använda dem. Detta leder till att användarupplevelsen blir en mer prioriterad fråga. Användarupplevelse omfattar både funktion – vad man kan göra – och utseende – hur det fungerar och ser ut. För att säkra detta tillämpar Försäkringskassan tjänstedesign som metod och detta har varit en framgångsfaktor. Idag väljer över 70 % av kunderna att använda e-tjänster vid t.ex. uttag av Föräldrapenning. God användarupplevelse är också den mest effektiva marknadsföringen. Inte minst med dagens sociala media sprids både positiv och negativ feedback om en tjänst snabbt.

8 Kostnads- och nyttoanalys

Gällande kostnaderna för myndigheternas anpassning av IT-system till Uppgiftslämnarservice, kartläggning och förvaltning av uppgiftskrav och så vidare föreslår utredningen att dessa ska bekostas inom ramen för myndigheternas ordinarie anslag. Vissa kostnadsanalyser har genomförts inom arbetet för den så kallade värderingsgruppen. För Försäkringskassans del innebär det sammantaget kostnader på tiotals miljoner samt försumbara identifierade nyttor för myndigheten. Detta är kostnader som Försäkringskassan omöjligt kan finansiera utan att det får stor påverkan på övrig verksamhet.

Försäkringskassans bedömning är att det behövs ytterligare kompletterande nytto- och kostnadsanalyser. Dessa analyser behövs för att kunna prioritera mellan alla förbättringsförslag (både förslag i denna utredning som andra

förslag) som syftar till att dels förenkla företagets vardag dels effektivisera myndigheternas verksamhet kopplad till företag.

12 Konsekvenser av förslagen

I utredningen nämns att förslagen inte får någon konsekvens för integrationen men eftersom hela lösningen bygger på att individen har tillgång till en e-legitimation bör det tydligare utredas vilka individer som har svårt att få en e-legitimation utfärdad. Förslagen kan innebära att fler arbetstillfällen kräver att individen har möjlighet att få en e-legitimation utfärdad, vilket kan vara ett hinder som i större utsträckning drabbar nyanlända.

13 Författningskommentarer

Sammanfattningsvis är Försäkringskassans bedömning;

- att det finns problem och osäkerhet kring förutsättningar, kostnader och nyttor för de tjänster som författningsförslaget inbegriper
- att det ansvar och de uppdrag som pekas ut i författningsförslaget, har myndigheterna till viss del redan i dag ett ansvar och uppdrag kring

Utifrån detta avstyrker Försäkringskassan sammantaget förslaget till förordning (2015:000) om företagets uppgiftslämnande. Nedan följer kommentarer kring delar av författningsförslaget:

Gällande 6-7 §§ en skyldighet för myndigheterna att minska och förenkla uppgiftslämnandet, anser Försäkringskassan att detta redan är ett uppdrag myndigheten har, att kontinuerligt förenkla för medborgarna.

Gällande 8-10 §§ ett register över uppgiftskrav, är Försäkringskassans bedömning att det finns viss nytta med ett uppgiftskravsregister, men att förslagen centraliserad lösning är mer tveksam. Försäkringskassan anser att det behövs kompletterande analyser.

Gällande 11-15 §§ automatiserad samordning av grundläggande uppgifter för företag, ser Försäkringskassan en stor potentiell nytta med en sådan vidareförmedlingstjänst. Samtidigt är ett effektivt tillgängliggörande av registerinformation ett grunduppdrag varje informationsägare redan har. Försäkringskassan ser utmaningar med förslaget att ge Bolagsverket rätt att besluta om avgifter för att finansiera den automatiserade tjänsten och verksamheten omkring denna. Försäkringskassans uppfattning är att avgifter för information mellan myndigheter riskerar att minska realiseringen av olika informationsutbyten. Utifrån detta är det viktigt att hitta en effektiv finansieringsmodell stödjer och underlättar utvecklingen av informationsutbyten.

Gällande 16 § Avisering av uppgiftskrav är föreslagen lösning (användning av tjänsten Mina meddelanden) behäftad med stor osäkerhet kring funktionalitet, användarupplevelse osv.

Utöver detta ser Försäkringskassan en brist i att författningsförslaget endast föreslås omfatta 13 statliga myndigheter. Företagen möter i sin vardag flertalet fler myndigheter, såväl statliga som kommunala osv. För att skapa ett sammanhållet system som förenklar för företagen krävs det att alla berörda myndigheter deltar.

Beslut om detta yttrande har fattats av avdelningschef Lars-Åke Brattlund i närvaro av rättschefen Eva Nordqvist, områdeschef Håkan Sörberg och verksamhetsutvecklare Markus Bill, den senare som föredragande.

Lars-Åke Brattlund

Markus Bill